Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):
Titel | Title: Socialistiske Sange, No. 1-9.
Udgivet år og sted | Publication time and place: København, 1872-1873
Fysiske størrelse | Physical extent: [43] s. :

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

Socialistiske
Sange,

Nr. 1-9,

1872-73.

53,-163,-8°

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 53 8°

1 1 53 0 8 01877 7

+ Rex

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Socialistiske Sange.

Nr. 1:

Socialisternes Marsch

Pris: 4 Skilling.

København,
forlagt af H. Brix,
Gotersgade 55.

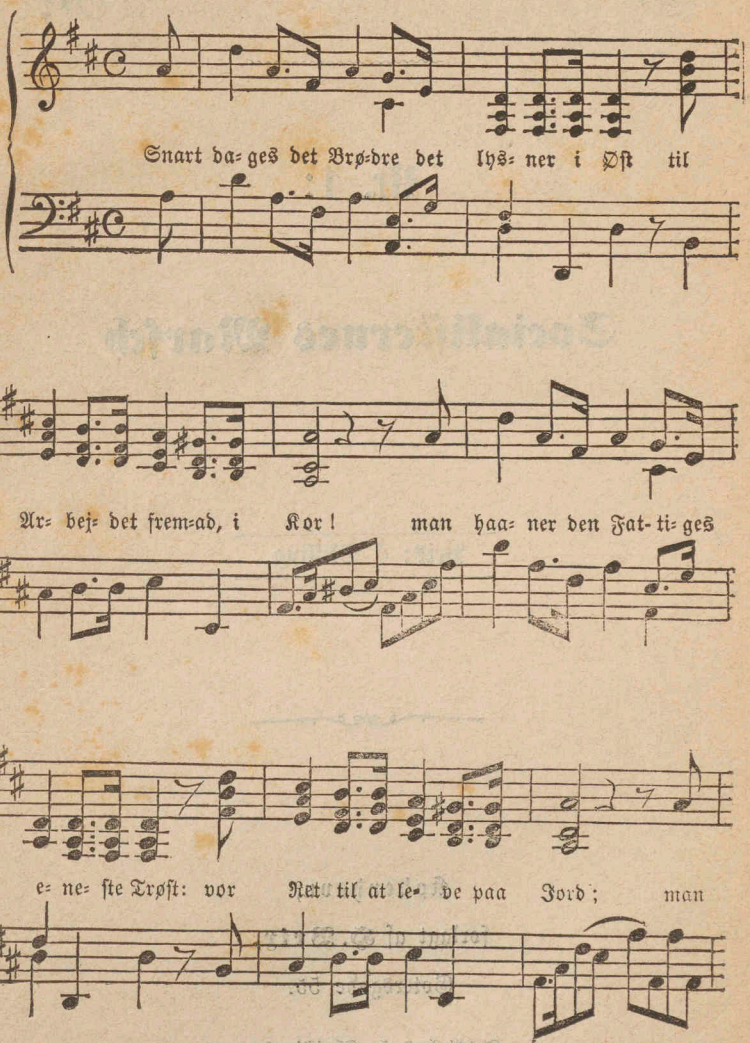
Trykt hos H. Christiansen.
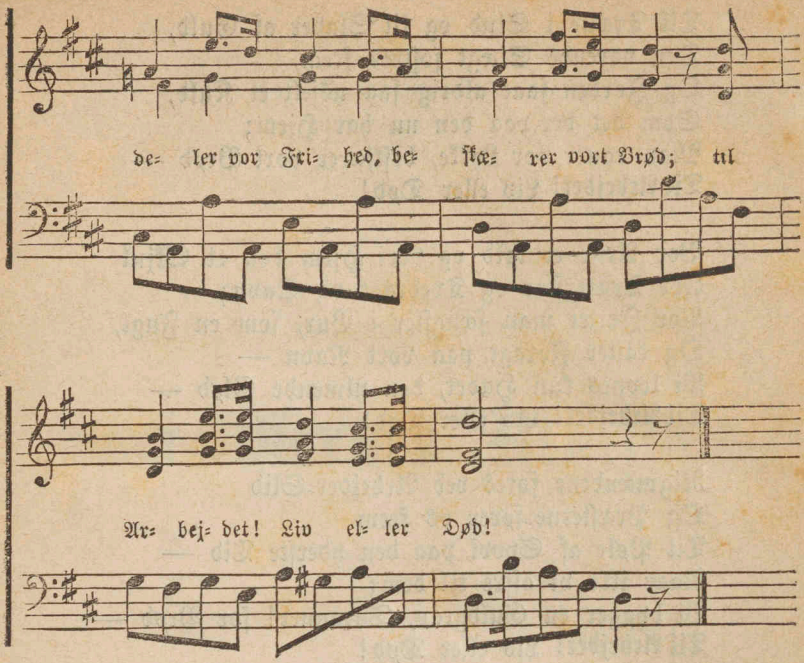
596

53,-163,-8°

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Maestoso.

Socialiſternes Marſch.

Snart dages det Brødre, det lysner i Øſt —
Til Arbejdet, fremad i Kor!
Man haaner den Fattiges eneſte Trøſt:
Vor Ret til at leve paa Jord;
Man deler vor Frihed, beſkærer vort Brød;
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Aartuſinders Aag paa vor Nakke blev lagt,
Vi bar det og tav i vor Nød,
Men er vi de Mange, saa være det sagt,
Vi fordrer det daglige Brød.
Sammædtige gaar vi i Sorg og i Nød,
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Til Trælle i Sind og til Slaver af Guld,
Den voxende Slægt fostres frem,
Og Jorden saae aldrig saa usselt et Kuld,
Som det der paa den nu har Hjem;
Man raner vor Lykke, beskjærer vort Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Vor Arne er kold og vort Hjem kun et Skjul
For Trængsler og Tvedragt og Savn;
Vor Idræt man fængsler i Bur, som en Fugl,
Og kaster Foragt paa vort Navn —
Vi levnes kun Hadet, den ulmende Glød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Rigmændene fores ved Arbejder-Slid
Og Præsterne fører os frem
Til Pøle af Svovl paa den yderste Tid —
Naar ikke vi offre til dem;
Vi bygger en Guldgrav, Tyranner! for Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Det knager i Samfundets Fuger og Baand —
Lad falde, hvad ikke kan staa —
Men ræk mig, o, Broder! din barkede Haand
Før i Løgn og af Sult vi forgaae —
En Bygning vi rejser til Skjærm i vor Nød;
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Socialistiske Sange Nr. 1.

Socialisternes Marsch.

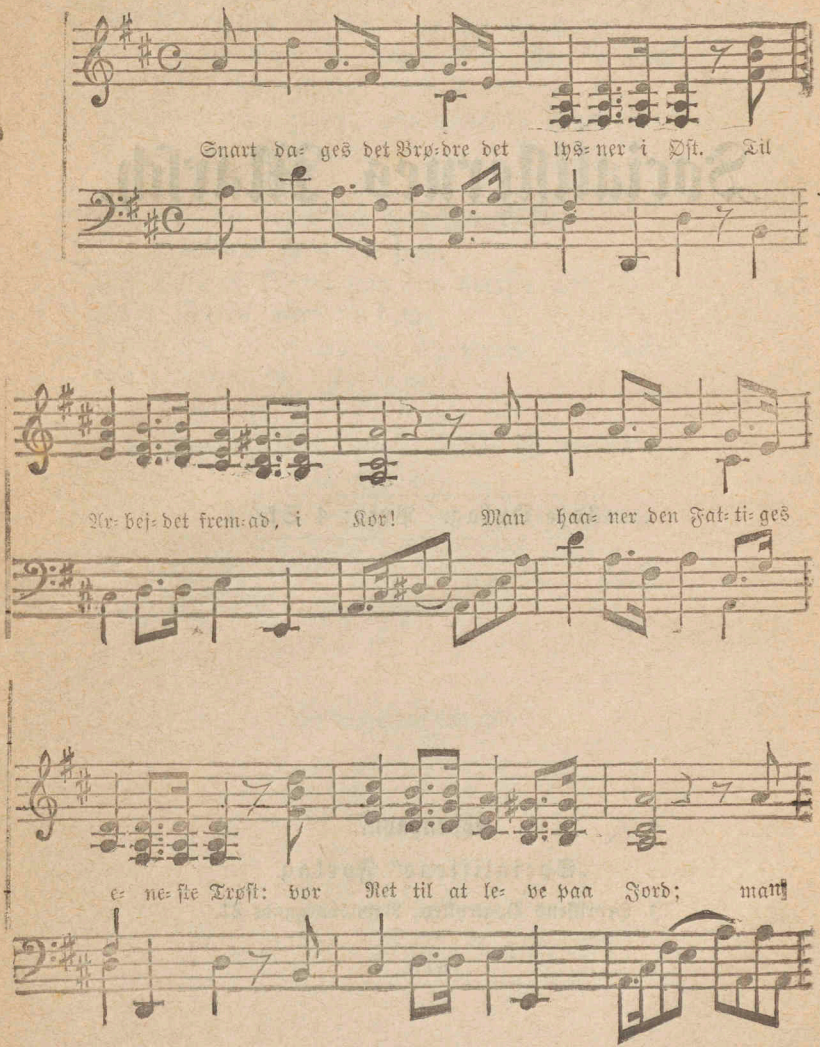
3dje Oplag. Pris: 4 Sk.
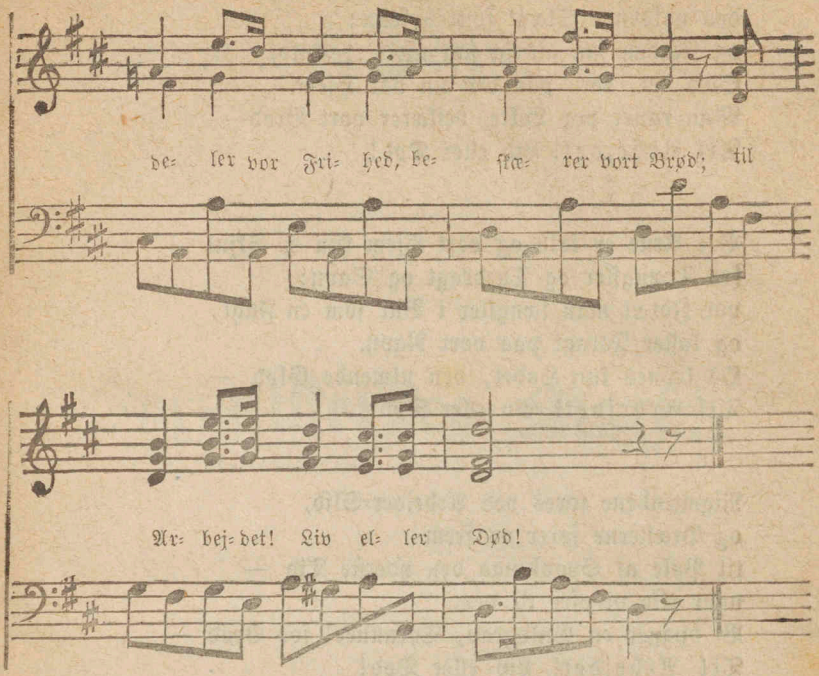
Kobenhavn.
„Socialistens" Forlag.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.

1872.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Maestoso.

Socialisternes Marsch.

Snart dages det Brødre, det lysner i Øst. —
Til Arbejdet, fremad i Kor!
Man haaner den Fattiges eneste Trøst:
Vor Ret til at leve paa Jord.
Man deler vor Frihed, beskærer vort Brød.
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Aartusinders Aag paa vor Nakke er lagt,
vi bar det og tav i vor Nød.
Men er vi de Mange, saa være det sagt,
vi fordrer det daglige Brød.
Samdrægtige gaar vi i Sorg og i Nød.
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Til Trælle i Sind og til Slaver af Guld
den voksende Slægt fostres frem;
og Jorden saa aldrig saa usselt et Kuld,
Som det, der paa den nu har Hjem.
Man raner vor Lykke, beskærer vort Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Vor Arne er kold og vort Hjem kun et Skjul
for Trængsler og Tvedragt og Savn:
vor Idræt man fængsler i Bur som en Fugl,
og kaster Foragt paa vort Navn.
Os levnes kun Hadet, den ulmende Glød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Rigmændene fores ved Arbeider-Slid,
og Præsterne fører os frem
til Pøle af Svovl paa den yderste Tid —
naar ikke vi ofre til dem.
Vi bygger en Guldgrav, Tyranner! for Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Det knager i Samfundets Fuger og Baand. —
Lad falde, hvad ikke kan staa.
Men ræk mig, o, Broder! din barkede Haand
før i Løgn og af Sult vi forgaa —
En Bygning vi rejser til Skjærm i vor Nød:
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Socialistiske Sange, Nr. 1.

Socialisternes Marsch.

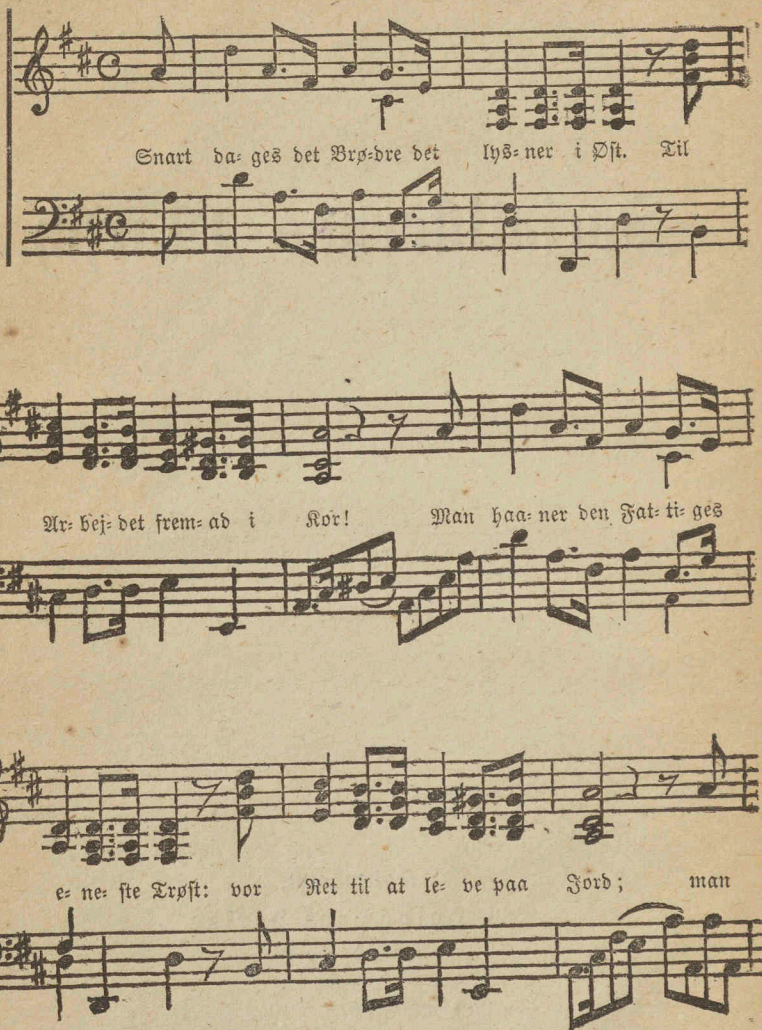
4de Oplag. Pris 4 Sk.
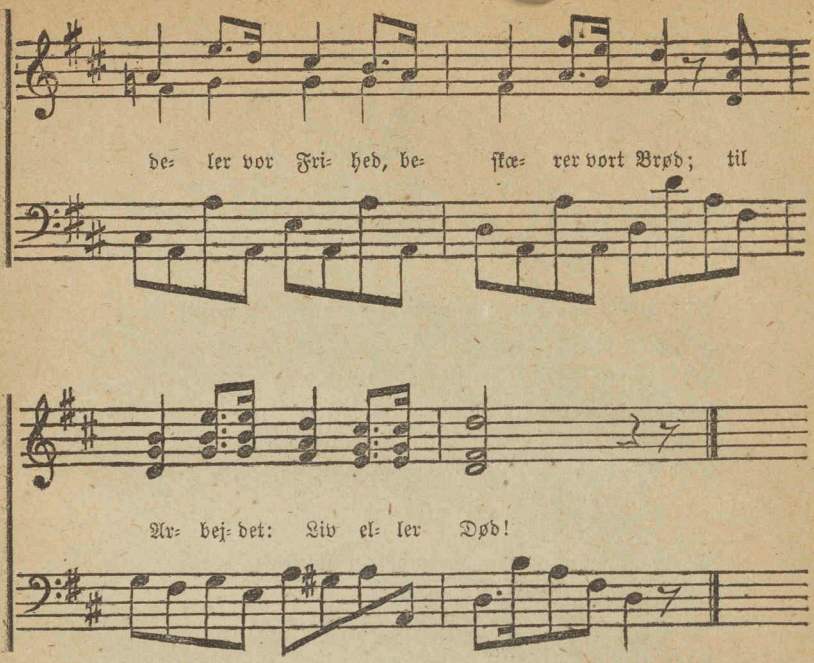
Kjøbenhavn.
P. Halvorsens Forlag.
Vilders gade 15.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.
1873.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Maestoso.

Socialisternes Marsch.

Snart dages det Brødre, det lysner i Øst. —
Til Arbejdet, fremad i Kor!
Man haaner den Fattiges eneste Trøst:
Vor Ret til at leve paa Jord.
Man deler vor Frihed, beskærer vort Brød.
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Aartusinders Aag paa vor Nakke er lagt,
vi bar det og tav i vor Nød.
Men er vi de Mange, saa være det sagt,
vi fordrer det daglige Brød.
Samdrægtige gaar vi i Sorg og i Nød.
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Til Trælle i Sind og til Slaver af Guld
Den voksende Slægt fostres frem;
og Jorden saa aldrig saa uselt et Kuld,
som det, der paa den nu har Hjem.
Man raner vor Lykke, beskærer vort Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Vor Arne er kold, og vort Hjem kun et Skjul
for Trængsler og Tvedragt og Savn:
Vor Idræt man fængsler i Bur som en Fugl,
og kaster Foragt paa vort Navn.
Os levnes kun Hadet, den ulmende Glød —
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Rigmændene fores ved Arbejder-Slid,
og Præsterne fører os frem
til Pøle af Svovl paa den yderste Tid —
naar ikke vi ofre til dem.
Vi bygger en Guldgrav, Tyranner! for Brød —
Til Arbejdet! Liv eller Død.

Det knager i Samfundets Fuger og Baand. —
Lad falde, hvad ikke kan staa.
Men ræk mig, o, Broder! din barkede Haand
før i Løgn og af Sult vi forgaa. —
En Bygning vi rejser til Skjærm i vor Nød:
Til Arbejdet! Liv eller Død!

Socialistiske Sange, Nr. 2.

Ny Strikesang

for alle Arbejdere.

Pris: 4 Skilling.

København.
Halvorsens Forlag,
Vildersgade 15.

1872.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Mel.: La Parisienne.

Til Kamp! vort Løsen det er givet,
Til Kamp mod Kapitalens Magt.
Til Kamp for Æren og for Livet,
Hvor Nød og Retfærd staaer paa Vagt;
For haardt man har vort Taalmod prøvet,
Med Løgn man har vor Stemme døvet;
Vær ved dristigt Mod,
Ti vor Sag er god,
Og den Ret, som dyrt vi købte med vort Blod,
:,: Den har man frækt os røvet. :,:

Med aabent Bryst til Kamp vi møder,
Endnu er Slaget ikke tabt;
Det Had, som i vort Hjerte gløder,
Det har I selv, Tyranner skabt.
Vi aldrig mere vil Jer bede,
Vor Enighed os nu skal lede;
Derfor, frie Mænd!
Drag til Kampen hen;
Man har budt os Trods, man skal ha'e Trods igen.
:,: Til Kamp vi os berede. :,:

Vor Ret, ja kun vor Ret vi øve,
Vi fører Sværd i Retfærds Haand;
Man tirret har den fangne Løve,
Nu vil den sprænge sine Baand.
Til Undergang man har os viet,
Vi for længe alt har tiet;
Kampen er ej let,
Men vi sværge det:
Vi vil kæmpe, kæmpe, kæmpe for vor Ret,
:,: Indtil vi er befriet. :,:

J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.

Socialistiske Sange Nr. 3.

Sang til den røde Fane

af

Alfred Jørgensen.

Pris: 4 Skilling.

Kjøbenhavn.

Forfatterens Forlag.

1872.

Mel.: Du er rig, Du er dejlig, o Syd.

Syng nu højt, syng nu kraftig i Kor!
Sangens Toner vor Glæde skal tolke,
Vi vil synge og bruge den Folke-
Magt, som inde i Tonerne boer;
Man kan fatte vor Glæde og Lyst,
Vi kan glemme vor Kval og vor Plage;
Thi vi fik just i Ulykkens Dage
Den saa længe forventede Trøst;
Ja, vi fik o. s. v.

Længe gik vi i Trældommens Baand,
Vi var splittet som Avner for Blæsten,
Man har kuet de Arme, saa næsten
Man fik dræbt baade Hjerte og Aand;
Ved Foragt og ved Haan og ved Sult
Blev vi kuet af Verdens Tyranner,
Derfor samles vi under vort Banner,
Thi vi føler at Maalet er fuldt!
Derfor samles o. s. v.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Vi vil elske det blodrøde Flag,
Se, hvor stolt og hvor prægtig det vajer,
Gjennem det skal vi finde den Sejer,
Som er nødig for Folkenes Sag;
Og den Sag, den er hellig og god,
Og hvis man den at krænke tør vove,
Vil vi følge vor Folkerets Love,
De er skrevet med Arbejderblod.
Vil vi følge o. s. v.

Vi vil skjærme vor Fane, thi den
Skjuler Folkenes Frihed og Lykke,
Og de Sorger, som Folkene trykke,
De er skrevet med Runer i den;
Vi vil skjærme vort blodrøde Flag,
Thi den Lykke, som Friheden volder,
Ligger skjult i dets dybeste Folder,
De vil spredes paa Frihedens Dag:!
Ligger skjult o. s. v.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.

Socialistiske Sange, Nr. 4.

Arbejder-Sangen.

Af Forf. til

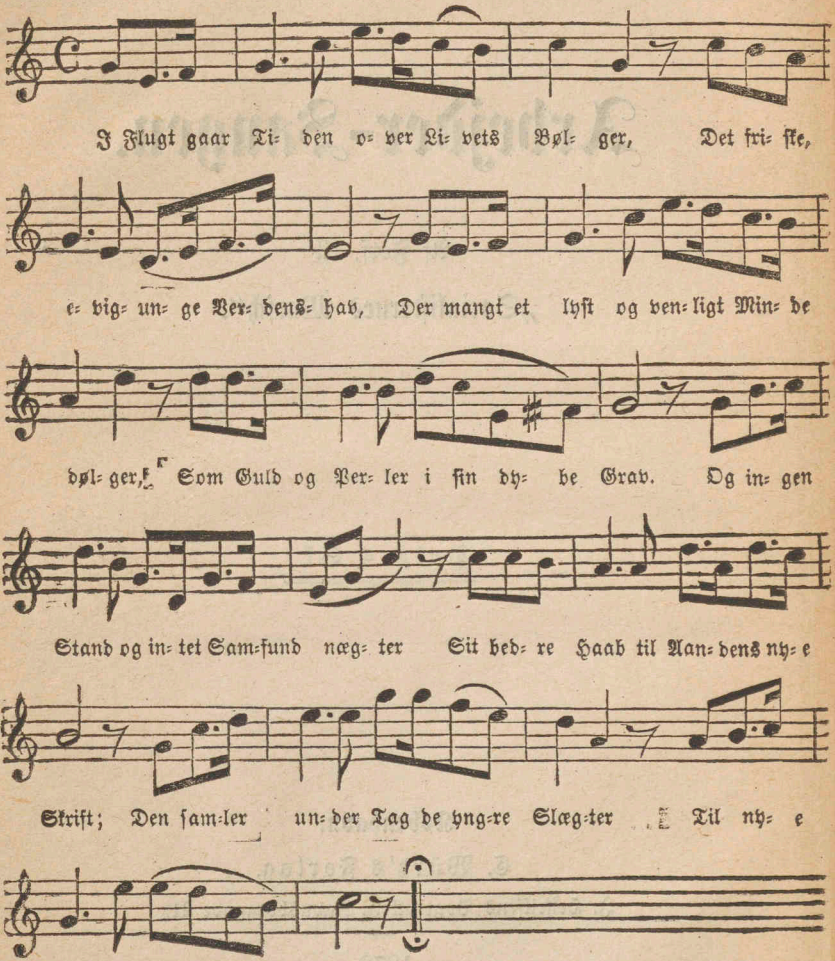
„Socialisternes Marsch".

Pris 4 Sk.

Kobenhavn.
C. Würtz's Forlag.
J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.

1872.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Arbejder-Sangen.

I Flugt gaar Tiden over Livets Bølger,
Det friske, evigunge Verdenshav,
Der mangt et lyst og venligt Minde dølger,
Som Guld og Perler i sin dybe Grav. —
Og ingen Stand og intet Samfund nægter
Sit bedre Haab til Aandens nye Skrift.
Den samler under Tag de yngre Slægter
Til nye Tanker og til ny Bedrift.

Jeg priser mer end Guld og Diamanter
Den gyldne Friheds solbestraalte Dag,
Som gav mit Liv sit Værd, min Stand et Pandser,
Mod Uret og — mit Brød en bedre Smag.
En lænket Ørn var før min Kraft, mit Nemme,
I snevre, trange Baand var lagt min Flid,
Hvorfor skal jeg, som haaber og vil — glemme,
Da ikke synge om en bedre Tid.

Igennem Livets Alvor vil jeg hente
Min Ret, af svage Fædre lagt i Baand,
Og paa dens Frugter vil jeg ikke vente,
De hører til hver brun og barket Haand.
Ej er den Arvelod, som jeg begærte
Formeget af det store Frihedsværk,
Ved den skal Verden se jeg har et Hjerte,
Og at Samdrægtighedens Aand gør stærk.

Men Tidens Aand vil sine Gaver sprede,
Og der skal endnu løsnes tunge Baand;
Det friske Liv skal gennem Hjerter lede
Sin Kraft til hver en flittig Arbejdshaand,
Thi da vil Byrden lettes som har tynget
Paa mangen Kreds og mangt et Samfunds Magt,
Og engang maa de Alle, genforynget
Gaa op i Eet — **en mægtig Broderpagt.**

Socialistiske Sange, Nr. 5.

Til mine Brødre.

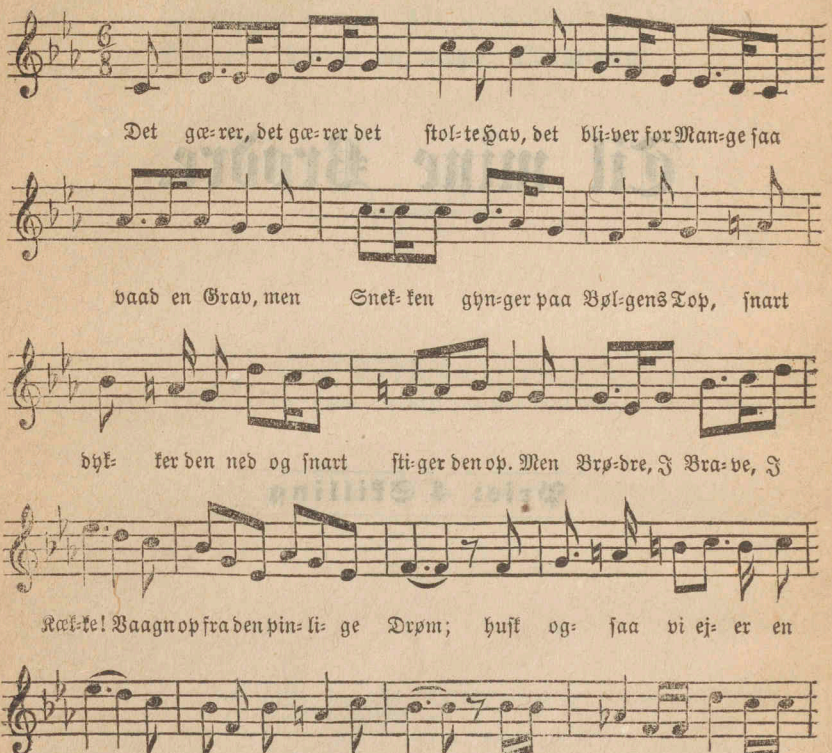
Pris: 4 Skilling.

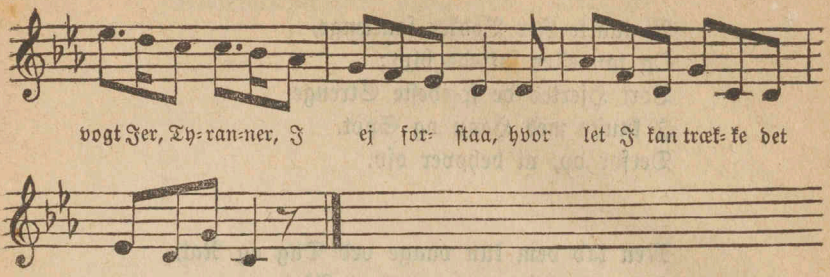
København.
P. Halvorsens Forlag,
Vildersgade 15.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.
1872.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Andantino quasi Allegretto.

Til mine Brødre.

Det gærer, det gærer det stolte Hav,
Der bliver for Mange saa vaad en Grav;
Men Snekken gynger paa Bølgens Top,
Snart dykker den ned og snart stiger den op,
Men, Brødre, I Brave, I Kække!
Vaagn op af den pinlige Drøm;
Husk ogsaa vi ejer en Snekke
Paa Livets den barske Strøm.
Vaagner op, vi behøver alt vort Mod,
Se, Vandet er rødt af vort dyreste Blod;
Men vogt Jer, Tyranner, I ej forstaa
Hvor let I kan trække det korteste Straa.

Vi vandred saa længe i Trældomsbaand,
Og Svøben I førte med grusom Haand;
I har forgiftet vort rene Blod,
Ved Sult har I kued' det stolteste Mod;

Vi taalte Jer Bødler saalænge,
Og tav eller sukkede blot;
Vort Hjertes de spædeste Strenge
I knuste med Haan og Spot.
Derfor op, vi behøver osv.

Men lad dem kun vaage ved Dag og Nat,
De vaager jo over en ranet Skat,
Os kvæger hvad aldrig vor Fjende ved,
Vor Tro, og vort Haab og vor Broderlighed.
Endnu er vi ikke fortabte,
Endnu er der Kraft i vor Arm;
Thi Nøden vor Styrke just skabte,
Og Faren gav Mod i vor Barm.
Derfor op, vi behøver osv.

Kun Døden os ene kan gøre træt,
Vi kæmper jo kun for vor Lov og Ret;
Og sejrer vi, snart da vor Fjende ser,
De Hjerter han mangler, de ejer vi her.
Er Kampen end lang og besværlig,
Saa husk dog, vi ejer en Trøst.
Vor Kamp den er aaben og ærlig,
Vi lyder kun Pligtens Røst.
Vaagner op, vi behøver al vort Mod,
Se, Vandet er rødt af vort dyreste Blod;
Men vogt Jer, Tyranner, I ej forstaa
Hvorlet I kan trække det korteste Straa.

Socialistiske Sange. Nr. 6.

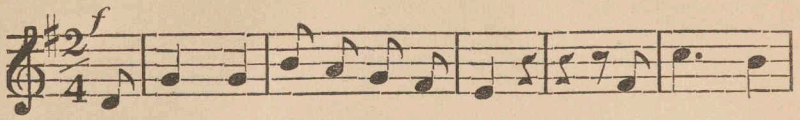
Til

Borgerinderne!
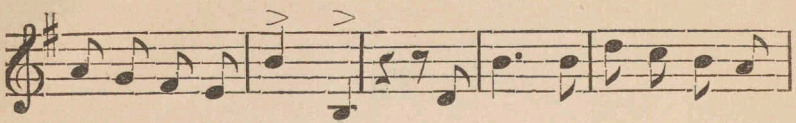
Af

E. V.
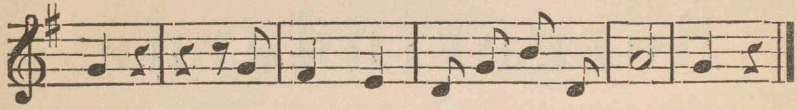
Tempo di Marcia.
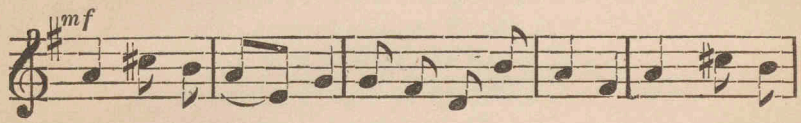

Et Aands-pust gen-nem Ti-den gik, Et mæg-tigt
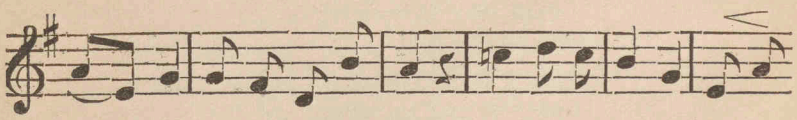

Drøn lød gen-nem Ver-den Fra Pol til Pol, saa Tan-ken

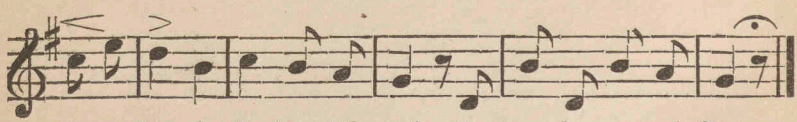
fik Frit Vin-ge-slag, frit Liv og Fær-den,

Fri-he-dens Flam-me blus-se-de og træng-te Dybt ned i

Mæng-dens u-be-vid-ste Liv, Saa Fol-ke-aan-den vaag-ne-

de og slæng-te Bort med For-agt sin Læn-ke som et Siv.

Et Aandspust gennem Tiden gik,
Et mægtigt Drøn lød gennem Verden
Fra Pol til Pol, saa Tanken fik
Frit Vingeslag, frit Liv og Færden.
Frihedens Flamme blussede og trængte
Dybt ned i Mængdens ubevidste Liv,
Saa Folkeaanden vaagnede og slængte
Bort med Foragt sin Lænke som et Siv.

Til Kamp! til Kamp! nu Løsnet er,
Og Kampen gælder Folkeretten.
Fra Land til Land man Folket sér
At rejse sig mod Herskerætten.
Ved Lov og Ret de fordre vil tilbage,
Hvad man ved Vold og Uret dem frarev,
Trods Tyranniets Magt de vil indtage
Den Plads, der dem som Mensker skænket blev.

Kom, skønne Mø! vi følges ad!
O, Moder! stil dig ved vor Side;
Om Folkets Ret vi længe bad,
Nu vil for Folkets Ret vi stride.
I Eders Blik vi Daadens Løn vil høste,
Et Bifaldssmil vil gøre Armen stærk,
Til Folkets Ret af Lænkerne er løste,
Og fuldendt er det store Frihedsværk.

Vi Folkets Børn, vi slutte fast,
Vi danne vil en Magt, der troner,
Om alle Samfundsfuger brast
Og faldt med Pengevældens Kroner.
I Kraft af Ret, i Kraft af Folkemagten,
Hvis ædle Styrke danner Statens Aand,
I Kraft af Folkeviljen sluttes Pagten
Af et forenet, mægtigt Broderbaand.

Kom, Borgerinde! læg din Haand
I vor! vi følge samme Fane,
Vi sprænge vil de samme Baand
Og Vej for samme Frihed bane.
Vi styrket af din Ynde Sejren vinde,
Vi støttet til din Styrke faste staa.
Kom derfor Hustru, Søster, kom Veninde!
Vi Kreds vil om den røde Fane slaa.

Trykt hos E. C. Løser, Store Kjøbmagergade Nr. 26.

Socialistiske Sange, Nr. 7.

Socialisternes
Fane-Marsch.

Kjøbenhavn.
Hertz's Forlag.

J. Henriksens Bogtrykkeri, Ravnsborggade 21.
1873.

Den røde Fane.

Mel.: La Parisienne.

Snart den røde Fane vajer
Over Danmarks Sletter stolt!
Den forkynder Folkets Sejer,
Magt og Velstand tusindfold;
Denne Fane vil vi svinge,
Under den vi vil betvinge
Tyranniets Vagt,
Kapitalens Magt,
Under den som Mænd vi slutter Broderpagt,
:,: Som En vi Alle stander. :,:

Overalt i Verdens Riger,
Røde Fane! knejser Du.
Had og Ufreds Banner viger,
Svig og Vold fordømmes nu.
Folkets Mænd! staar ej tilbage,
Ingen Trælle, ingen Svage.
I vort eget Land,
Som den fjerde Stand,
Under den, som Mænd vi kæmpe alle Mand,
:,: Vi aldrig Fanen svigter. :,:

Røde Fane! Du udbreder
Over Frankrigs Jord Din Flig.
Og Du luer, mens Du freder
Mildt om vore Brødres Lig.
Brødre, Søstre, I som døde,
Her for Eder Hjerter gløde.
For det ædle Blod,
For den Fane god,
Fremad, danske Mænd, med Frejdighed og
Mod,
:,: Vi Værket vil fuldende. :,:

Socialistiske Sange, Nr. 8.

Den fjerde Stands Hilsen og Tak

til

Pio, Brix og Geleff.

Pris: 4 Skilling.

Kjøbenhavn.
P. Halvorsens Forlag.
Sundbyøster Nr. 46.
Amagerbro.
Trykt hos J. Henriksen.
1873.

Mel.: To Drosler sad paa Bøgekvist.

Alt længe vi i Dvale gik,
Og Sten for Brød vi stadig fik;
Thi de, som tog vort Blod og Sved,
I Sorg og Nød os trykte ned.

Et Lys i Mørket brat frembrød,
Som Lægedom i Saaret gød;
Tre Mænd med Mod i Bryst fremstod;
De flammed' op vort Haab, vort Mod.

Som Skæl det faldt fra Øjnene;
Vor Vej til Frihed fik vi se.
Ved Enighed, ad Lovens Vej,
Det Haabets Anker brister ej.

I Fængsel nu de sukke maa,
Men ej skal Fjenden Maalet naa;
At splitte os, som Dun for Blæst,
Vi ved hvad der os tjener bedst.

Højt leve skal de gæve Tre,
Som kækt os viste Midlerne;
Som os til Maalet føre skal,
Og fri os fra vor Nød og Kval.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Til Louis Pio!

Du kom til dem, som Lænker bar;
Du kom til dem, som Aaget trykked';
Du kom til dem, som Sorgen skygged',
Som aldrig skued' Friheds Glar.
Du vakte i dem Frihedstanken,
Og mangen Vilje har Du skabt;
Og Du har vakt et Haab i Mangen,
En Sjæl, som ellers var fortabt.
Du letted' Fattigmandens Lænker,
Og var den Undertrykte huld;
Du trodsed' Tyranniets Rænker,
Og spottede Tyranners Guld.
Derfor Dit Navn skal aldrig glemmes,
Det staar med Runer i vort Bryst;
Ustraffet skal det ej beskæmmes,
Det, som er Trældens Haab og Trøst.
Du aldrig svigte vil Dit Kald,
Og tusinder frigjorte Sjæle
Vil sætte Dig et Eftermæle,
Af Hjertets ædleste Metal.

Socialistiske Sange Nr. 9.

Demokratisk Arbeidersang,

af

V. Lindemann.

Kjøbenhavn.
Forfatterens Forlag, Grønnegade 11.
J. Henriksens Tryk.
1873.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Mel.: Girondisternes Marsch.

Fremad, frem! Se Tiden nu er kommen,
Da vi fordre vil med Lov vor Ret;
Nu vi ikke frygter mere Dommen,
Ihvorvel den var saa slet.
Vort Mod man vilde kue;
Nu blusser Hævnens Lue
Fra den undertrykte Stand.
:,: Stander fast da alle Mand; :,:
Saa til Kamp vi drage.

Vore Talsmænd har man lagt i Lænker,
Som Martyrer de for os staa;
Og vor Grundlov er omspændt af Rænker,
Sorg er i Hytte og i Vraa.
Skal vi vor Ret beskæres?
Skal vi ved Løgn omsnæres?
Nej, den Tid er nu forbi,
:,: At vi taale Tyranni, :,:
For at hjælpe de Rige.

Hvad er Frihed naar vi ej maa tale
Om vores Ret og for vor Sag?
Skal Tyranner over os befale?
Nej, da hejser vi vort Flag!
Mod Maalet frem vi stævner,
Og Fortids Uret hævner.
Snart det dages, Brødre! Nu
:,: Sér kun Fjenderne med Gru, :,:
Vi os rejser til Kampen.

Brødre, op! Vi vil ej længer taale
Dette Aag, som man har paa os lagt;
Med det samme Maal da vil vi maale,
Naar vi er en samlet Magt.
Vort Liv det kan de tage,
Ideen er tilbage;
Den kan aldrig ryddes ud,
:,: Selv om det er Kongens Bud, :,:
Staar den dog tilbage.

Vores Hjem er Armodens Bolig,
Sorg og Nød og Savn vi døje maa;
Paa vort Arbejd', som vi passer trolig,
Knapt til Brødet vi kan faa.
Naar vi er træt af Dage,
Hvad har vi da tilbage?
Saa med Sorgen i Sind,
:,: Arbejderen sættes ind :,:
I Fattighuset — vi ender.

Er vi Mænd, naar vi os lader binde
Af Despoter, med tyrannisk Vold?
Eller skal vi da gaa rent iblinde
For deres Luner, som en Bolt?
Op Brødre da, I kække,
Tyranner skal vi vække;
Samfundet da ryste maa,
:,: Heller end det skal forgaa; :,:
Derfor fremad i Kampen.

FOTO 185903

Det kgl. Bibl. Bogb.